

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 26/2014-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. januára 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 18384/2013, sp. zn. Rvp 18385/2013, sp. zn. Rvp 18386/2013, sp. zn. Rvp 18387/2013, sp. zn. Rvp 18388/2013, sp. zn. Rvp 18389/2013, sp. zn. Rvp 18390/2013, sp. zn. Rvp 18391/2013, sp. zn. Rvp 18392/2013, sp. zn. Rvp 18393/2013, sp. zn. Rvp 20313/2013, sp. zn. Rvp 20314/2013, sp. zn. Rvp 20315/2013, sp. zn. Rvp 20316/2013, sp. zn. Rvp 20317/2013, sp. zn. Rvp 20318/2013, sp. zn. Rvp 20319/2013, sp. zn. Rvp 20320/2013, sp. zn. Rvp 20321/2013, sp. zn. Rvp 20322/2013, sp. zn. Rvp 20323/2013, sp. zn. Rvp 20324/2013, sp. zn. Rvp 20325/2013, sp. zn. Rvp 20326/2013, sp. zn. Rvp 20327/2013, sp. zn. Rvp 20328/2013, sp. zn. Rvp 20329/2013, sp. zn. Rvp 20330/2013, sp. zn. Rvp 20331/2013, sp. zn. Rvp 20332/2013, sp. zn. Rvp 20333/2013, sp. zn. Rvp 20334/2013, sp. zn. Rvp 20335/2013, sp. zn. Rvp 20336/2013 a sp. zn. Rvp 20337/2013 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov a jeho

uzneseniami sp. zn. 2 Er/554/2006 z 29. júna 2012, sp. zn. 6 Er/203/2009 z 20. augusta 2012, sp. zn. 1 Er/149/2003 z 15. novembra 2012, sp. zn. 1 Er 579/2005 zo 4. apríla 2012 a sp. zn. 1 Er/579/2005 z 19. apríla 2012, sp. zn. 1 Er/384/2003 zo 14. novembra 2012, sp. zn. 3 Er/205/2005 z 20. apríla 2012, sp. zn. 5 Er/109/2007 z 3. novembra 2011, sp. zn. 2 Er/12/2005 z 19. apríla 2012, sp. zn. 1 Er/148/2003 z 15. novembra 2012, sp. zn. 2 Er/40/2007 zo 14. mája 2012, sp. zn. 4 Er/516/2006 z 20. apríla 2012, sp. zn. 2 Er/408/2003 z 1. marca 2010, sp. zn. 2 Er/284/2004 z 5. novembra 2012, sp. zn. 4 Er/182/2007 zo 16. novembra 2012, sp. zn. 4 Er/49/2005 zo 6. novembra 2012, sp. zn. 6 Er/10/2009 zo 16. augusta 2012, sp. zn. 1 Er/743/2005 zo 4. a 19. apríla 2012, sp. zn. 2 Er/42/2007 zo 14. mája 2012, sp. zn. 5 Er/215/2008 z 20. novembra 2012, sp. zn. 4 Er/68/2004 zo 6. novembra 2012, sp. zn. 2 Er/151/2007 zo 14. mája 2012, sp. zn. 2 Er/628/2006 z 8. novembra 2012, postupom Okresného súdu Prešov a jeho uzneseniami sp. zn. 7 Er/995/2003 z 12. apríla 2012 a sp. zn. 23 Er/802/2007 z 9. mája 2012, postupom Okresného súdu Kežmarok a jeho uznesením sp. zn. 3 Er/628/2010 z 9. októbra 2012, postupom Okresného súdu Poprad a jeho uzneseniami sp. zn. 15 Er/263/2006 z 27. októbra 2011, sp. zn. 16 Er/256/2006 z 3. septembra 2012, sp. zn. 7 Er/389/2003 z 20. júna 2012, sp. zn. 15 Er/230/2003 z 27. októbra 2011, postupom Okresného súdu Humenné a jeho uzneseniami sp. zn. 17 Er/5/2009 z 13. októbra 2011, sp. zn. 5 Er/13/2009 zo 6. decembra 2011, sp. zn. 8 Er/455/2005 z 1. februára 2012 a sp. zn. 7 Er/197/2004 zo 4. apríla 2012, ako aj postupom Krajského súdu v Prešove a jeho uzneseniami sp. zn. 16 CoE/19/2013 z 25. februára 2013, sp. zn. 3 CoE/156/2013 z 10. apríla 2013, sp. zn. 6 CoE/32/2013 z 28. februára 2013, sp. zn. 3 CoE/163/2012 a sp. zn. 3 CoE 164/2012 z 10. apríla 2013, sp. zn. 22 CoE/20/2013 z 20. marca 2013, sp. zn. 16 CoE/18/2013 z 21. marca 2013, sp. zn. 22 CoE/57/2012 z 11. apríla 2013, sp. zn. 17 CoE/157/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. 17 CoE/33/2013 z 28. februára 2013, sp. zn. 7 CoE/19/2013 z 28. februára 2013, sp. zn. 4 CoE/18/2013 zo 17. mája 2013, sp. zn. 14 CoE/58/2013 z 28. mája 2013, sp. zn. 7 CoE/34/2013 z 27. marca 2013, sp. zn. 19 CoE/44/2013 zo 14. mája 2013, sp. zn. 19 CoE/40/2013 z 23. apríla 2013, sp. zn. 17 CoE/73/2013 z 23. apríla 2013, sp. zn. 20 CoE/50/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn. 11 CoE/91/2012 z 29. apríla 2013, sp. zn. 1 CoE/39/2013 z 25. apríla 2013, sp. zn. 8 CoE/74/2013 z 29. apríla 2013, sp. zn. 17 CoE/79/2013 zo 7. mája 2013, sp. zn. 7 CoE/79/2013 z 29. apríla 2013, sp. zn. 11 CoE/118/2013 z 29. apríla 2013,

sp. zn. 11 CoE/105/2013 a sp. zn. 11 CoE/106/2013 z 29. apríla 2013, sp. zn. 21 CoE/79/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn. 10 CoE/47/2013 z 22. mája 2013, sp. zn. 17 CoE/75/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn. 10 CoE/12/2013 z 22. mája 2013, sp. zn. 6 CoE/74/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn. 5 CoE/29/2013 zo 14. mája 2013, sp. zn. 7 CoE/99/2012 z 30. augusta 2012, sp. zn. 1 CoE/133/2012 z 28. februára 2013 a sp. zn. 14 CoE/18/2013 z 28. februára 2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 18384/2013, sp. zn. Rvp 18385/2013, sp. zn. Rvp 18386/2013, sp. zn. Rvp 18387/2013, sp. zn. Rvp 18388/2013, sp. zn. Rvp 18389/2013, sp. zn. Rvp 18390/2013, sp. zn. Rvp 18391/2013, sp. zn. Rvp 18392/2013, sp. zn. Rvp 18393/2013, sp. zn. Rvp 20313/2013, sp. zn. Rvp 20314/2013, sp. zn. Rvp 20315/2013, sp. zn. Rvp 20316/2013, sp. zn. Rvp 20317/2013, sp. zn. Rvp 20318/2013, sp. zn. Rvp 20319/2013, sp. zn. Rvp 20320/2013, sp. zn. Rvp 20321/2013, sp. zn. Rvp 20322/2013, sp. zn. Rvp 20323/2013, sp. zn. Rvp 20324/2013, sp. zn. Rvp 20325/2013, sp. zn. Rvp 20326/2013, sp. zn. Rvp 20327/2013, sp. zn. Rvp 20328/2013, sp. zn. Rvp 20329/2013, sp. zn. Rvp 20330/2013, sp. zn. Rvp 20331/2013, sp. zn. Rvp 20332/2013, sp. zn. Rvp 20333/2013, sp. zn. Rvp 20334/2013, sp. zn. Rvp 20335/2013, sp. zn. Rvp 20336/2013 a sp. zn. Rvp 20337/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 26/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 20. júna 2013 a 20. augusta 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o.

(ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupmi a uzneseniami okresných súdov a krajského súdu špecifikovanými v záhlaví rozhodnutia (ďalej aj „uznesenia okresných súdov“ alebo „uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a v rámci svojej činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce vo väčšine prípadov tzv. rozhodcovskú doložku boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom. Následne boli na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných v týchto konaniach začaté exekučné konania. V ďalších prípadoch boli na základe splnomocnenia udeleného dlžníkmi pri podpise úverovej zmluvy spísané splnomocnencom dlžníkov notárske zápisnice, ktoré sa taktiež stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania. V priebehu exekučného konania bolo uzneseniami okresných súdov v sťažovateľkou napadnutých konaniach rozhodnuté o zastavení prebiehajúcich exekučných konaní. Krajský súd na odvolania sťažovateľky svojimi rozhodnutiami potvrdil napadnuté uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

V sťažnostiach zároveň poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Cipani a spol. sp. zn. C-472/11 z 21. februára 2013, z ktorého má vyplývať, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý konštatoval ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby mohol vyvodiť dôsledky tohto konštatovania, čakať, či spotrebiteľ informovaný o svojich

právach navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená, avšak zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať účastníkov konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel ustanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.

Sťažovateľka v sťažnostiach formuluje výhrady proti právnym záverom vyplývajúcim z napadnutých uznesení okresného súdu a krajského súdu, ktoré považuje za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov, a zároveň podáva vlastnú interpretáciu príslušných právnych predpisov aplikovateľných na tieto veci. Za relevantné pochybenie v postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení exekučného konania bolo rozhodnuté bez toho, aby bolo predtým prerušené konanie, resp. rozhodnuté o návrhu sťažovateľky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) z dôvodu potreby podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) na rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej veci konajúce súdy nesprávne aplikovali ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj práva podľa čl. 47 charty, porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a uzneseniami okresného súdu a postupom a uzneseniami krajského súdu v uvedených konaniach, zruší označené uznesenia okresného súdu a uznesenia krajského súdu, veci vráti okresnému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 18384/2013, sp. zn. Rvp 18385/2013, sp. zn. Rvp 18386/2013, sp. zn. Rvp 18387/2013, sp. zn. Rvp 18388/2013, sp. zn. Rvp 18389/2013, sp. zn. Rvp 18390/2013, sp. zn. Rvp 18391/2013, sp. zn. Rvp 18392/2013, sp. zn. Rvp 18393/2013, sp. zn. Rvp 20313/2013, sp. zn. Rvp 20314/2013, sp. zn. Rvp 20315/2013, sp. zn. Rvp 20316/2013, sp. zn. Rvp 20317/2013, sp. zn. Rvp 20318/2013, sp. zn. Rvp 20319/2013, sp. zn. Rvp 20320/2013, sp. zn. Rvp 20321/2013, sp. zn. Rvp 20322/2013, sp. zn. Rvp 20323/2013, sp. zn. Rvp 20324/2013, sp. zn. Rvp 20325/2013, sp. zn. Rvp 20326/2013, sp. zn. Rvp 20327/2013, sp. zn. Rvp 20328/2013, sp. zn. Rvp 20329/2013, sp. zn. Rvp 20330/2013, sp. zn. Rvp 20331/2013, sp. zn. Rvp 20332/2013, sp. zn. Rvp 20333/2013, sp. zn. Rvp 20334/2013, sp. zn. Rvp 20335/2013, sp. zn. Rvp 20336/2013 a sp. zn. Rvp 20337/2013 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorým sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o ich spojení na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

Ústavný súd po preskúmaní sťažností zistil, že argumenty sťažovateľky sú v podstate totožné s jej argumentmi, ktoré použila v stovkách iných sťažností, ktoré už riešil ústavný súd.

Pri predbežnom prerokovaní týchto sťažností sa ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, napr. uzneseniach sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. IV. ÚS 299/2012-16 zo 7. júna 2012 sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. II. ÚS 303/2012 z 5. septembra 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn.

II. ÚS 377/2013 z 26. júna 2013 a sp. zn. III. ÚS 386/2013 z 28. augusta 2013, ako aj ďalších rozhodnutiach (III. ÚS 398/2013, III. ÚS 401/2013 a III. ÚS 527/2013), ktoré skončili odmietnutím rovnakých a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, pri akceptovaní právnych záverov rozhodnutí všeobecných súdov o vyhlásení exekúcií za neprípustné a ich zastavení v stovkách prípadov, pretože rozhodcovské rozsudky alebo notárske zápisnice, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilými exekučnými titulmi na vedenie exekúcií.

Keďže sťažovateľke sú z predchádzajúcej rozhodovacej činnosti ústavného súdu notoricky známe aj iné dôvody, pre ktoré ústavný súd jej sťažnosti odmietol ako zjavne neopodstatnené, nepovažuje za účelné uvádzať k tomu podrobnejšie argumenty, preto tieto sťažnosti ústavný súd odmietol bez odôvodnenia (posledná veta § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2014